Євангелія від Марка 9

Переображення Ісуса 1-13; оздоровлення біснуватого 14-28; Ісус передсказує свої муки і поручає покору 29-41; про спокуси 42-50

1 І сказав їм: "Істинно кажу вам: Є деякі з отут присутніх, що не зазнають смерти, аж поки не вздріють Царства Божого, що прийде у могутності."

2 Шість же день по тому бере Ісус із собою Петра, Якова та Йоана і веде самих їх окремо на високу гору. І переобразився перед ними:

3 одежа його заблищала й так вельми збіліла, що на землі й білильник так не вибілив би.

4 Й Ілля з'явився їм з Мойсеєм, і говорили з Ісусом.

5 Заговорив і Петро та й каже до Ісуса: "Учителю, добре нам тут бути! Зробімо ж три намети: тобі один, Мойсееві один та Іллі один."

6 Не знав бо що сказати, тому що страх був огорнув їх.

7 І наступила хмара й отінила їх, а з хмари пролунав голос: "Це Син мій возлюблений, слухайтесь його!"

8 Але оглянувшись негайно навколо, не побачили вже нікого, крім самого Ісуса з ними.

9 А коли сходили вони з гори, наказав їм, щоб нікому не оповідали те, що бачили, аж поки Син Чоловічий не воскресне з мертвих.

10 І вони зберегли в собі це слово, питаючи один одного, що воно означає "воскреснути з мертвих."

11 І запитали його, промовивши: "А чого то книжники кажуть, мовляв, Ілля має прийти перше?"

12 Він же відрік їм: "Ілля має прийти перше і знову все до ладу приведе, - та як же про Сина Чоловічого написано, що мусить він багато вистраждати й буде погорджений?

13 Та от кажу вам, що Ілля вже прийшов був, а вони вчинили з ним, що їм забаглось, як і написано про нього."

14 Повернувшися ж до учнів, побачив навколо них силу народу, а й книжників, які сперечалися з ними.

15 Скоро ввесь народ його уздрів, то дивом великим здивувався і, бігши до нього, заходився його вітати.

16 А він спитав їх: "Про що сперечаєтеся з ними?"

17 І відказав йому один з народу: "Учителю, привів я до тебе сина мого, що має німого духа,

18 і де тільки його вхопить, кидає його об землю так, що піниться, скрегоче зубами, дерев'яніє. Просив я учнів твоїх, щоб його вигнали, та не змогли."

19 Він же у відповідь каже їм: "О роде невірний! Доки я буду з вами? Доки вас терпітиму? Приведіть но його до мене."
20 І привели його до нього. Скоро дух угледів його, притьмом того затряс, і повалившись той на землю, запінившися, почав качатися.
21 Спитав же його батька: "Скільки часу, як це йому сталося?" - "З дитинства", - відповів той.
22 "І часто він кидає його у вогонь і в воду, щоб його погубити. Та якщо можеш, поможи нам, змилосердившись над ним."
23 Ісус же каже йому: "Щодо того - якщо можеш - то все можливо тому, хто вірує."
24 І вмить батько хлопчини викрикнув крізь сльози: "Вірю, поможи моєму невірству!"
25 Ісус же, бачивши, що збігається народ, погрозив нечистому духові, кажучи: "Німий та глухий душе! Наказую тобі: Вийди з нього й не входь більше в нього."
26 І, закричавши та сильно його стрясши, вийшов з нього. І наче змертвів той, тож многі казали: "Вмер він."
27 Але Ісус, узявши його за руку, підвів його, і той устав.
28 Коли ж увійшов у дім, то учні його питали його насамоті: "Чому ми не могли його вигнати?"
29 Він відповів їм: "Цей рід нічим не можна вигнати, тільки молитвою та постом."
30 Вийшовши звідти, проходили крізь Галилею, і він не хотів, щоб будь-хто знав.
31 Навчав бо своїх учнів і казав їм: "Син Чоловічий буде виданий у руки людям, і вб'ють його, і, вбитий, по трьох днях, воскресне."
32 Та вони не розуміли цього слова й страхалися його запитувати.
33 І прийшли вони у Капернаум, і як був він у домі, спитав їх: "Про що ви сперечалися дорогою?"
34 Вони ж мовчали, бо сперечалися були дорогою, хто більший.
35 Тоді він, сівши, прикликав дванадцятьох та й каже до них: "Коли хто хоче бути першим, нехай буде з усіх останнім і усім слугою."
36 Потім узяв дитину, поставив її серед них і, обнявши її, каже до них:
37 "Хто прийме одне з таких дитят в моє ім'я, - мене приймає; а хто мене приймає, - не мене приймає, а того, хто послав мене."
38 Йоан же сказав до нього: "Учителю, ми бачили одного, що твоїм ім'ям бісів виганяє, але не ходить з нами, то ми й заборонили йому, - не ходить бо з нами."
39 Ісус же мовив: "Не бороніть йому. Немає бо такого, хто робив би чуда моїм ім'ям і міг би незабаром мене лихословити.
40 Бо хто не проти нас, той за нас.

41 Хто напоїть вас кухлем води тому, що ви Христові, - істинно кажу вам, - той не втратить своєї нагороди.
42 Хто ж спокусить одне з оцих малих, що вірують, - краще було б такому, якщо б йому повішено на шию жорновий камінь та вкинено в море.
43 І коли твоя рука спокушає тебе, відітни її. Краще тобі ввійти в життя калікою, ніж з двома руками піти у пекло, у вогонь незгасний,
44 де черв'як їхній не вмирає й вогонь не вгасає.
45 І коли нога твоя спокушає тебе, відітни її: краще тобі ввійти в життя кривим, ніж з двома ногами бути кинутим у пекло,
46 де черв'як їхній не вмирає й вогонь не вгасає.
47 І коли око твоє спокушає тебе, вирви його: краще тобі ввійти у Царство Боже однооким, ніж з двома очима бути кинутим у пекло,
48 де черв'як їхній не вмирає і вогонь не вгасає.
49 Бо кожен вогнем посолиться, жертва ж кожна - сіллю посолиться.
50 Сіль - добра; та коли сіль не солона стане, чим її приправите? Майте у собі сіль і живіть у мирі між собою!"